

Bilag.

Indenrigsministeriet.

København, den 18. Februar 1928.

I Skrivelse af 10. d. M. har Folketingsmand Aksel Jensen paa Udvalgets Vegne og til Brug for samme anmodet om en Udtalelse fra Indenrigsministeriet om, hvorvidt det efter Ministeriets Formening ligger indenfor de i § 8, 4de Stk., i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelser i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v. omhandlede Kommissioners Arbejdsomraade at fremkomme med Indstilling overfor Ministeriet med Hensyn til, om Indlemmelse af vedkommende Distrikt bør finde Sted eller ikke, eller om Kommissionerne kun har til Opgave at forelægge Forslag til den Afregning mellem Kommunerne, som Indlemmelsen maatte foranledige, samt eventuelt tillige at fremskaffe en Opgørelse over Indlemmelsens økonomiske Virkninger for de interesserede Parter.

I denne Anledning skulde man tjenstlig meddele, at selve Indlemmelses-spørgsmaalet — om Indlemmelse skal foretages eller ej — verserer direkte mellem Ministeriet og de paagældende Kommunalbestyrelser, hvorimod Indlemmelseskommissionens Opgave er efter Lovens § 8 at fremkomme med Indstilling angaaende Ordningen af de af Indlemmelsen følgende økonomiske Mellemværender, som nævnes i Paragraffen. Der vil dog selvfølgelig være Mulighed for, at en Indlemmelseskommission gennem Forhandlinger med de tvende Kommunalbestyrelser tilvejebringer en forligsmæssig Ordning imellem disse, ogsaa for saa vidt angaar selve Indlemmelses-spørgsmaalet, saaledes at Resolutionen med Hensyn til selve Indlemmelsen af Ministeriet træffes paa Grundlag af den ved Kommissionens Medvirken opnaaede Overenskomst. Herved bemærkes, at Nedsættelse af Kommissioner ikke betyder et absolut bindende Standpunkt fra Regeringens Side; men Kommission vil selvfølgelig ikke blive nedsat, medmindre rimelige Grunde taler for den paagældende Indlemmelse.

Med Hensyn til Deres Forespørgsel om Anvendelsen af Indlemmelseslovens § 5, 2det Stk., 2det Punktum, bemærkes, at denne Bestemmelse — saa vidt ses — formelt kun har været bragt i Anvendelse i et enkelt Tilfælde, nemlig ved den i 1924 stedfundne Indlemmelse i Næstved Købstad af St. Peders Landdistrikt. Men ved Siden af dette Tilfælde, hvor § 5 har maattet paaberaabes endnu ved selve Indlemmelsen, har den Ministeren ved Lovens § 5 tillagte Myndighed haft sin utvivlsomme Betydning for Ordningen af andre Indlemmelsessager, i hvilke forligsmæssig Ordning blev opnaaet paa Grundlag af de Vilkaar, som de nedsatte Indlemmelseskommissioner havde bragt i Forslag, men hvor Forlig vanskelig havde været at opnaa, hvis Løsningen af selve Indlemmelses-spørgsmaalet ensidig havde kunnet hindres af en af Parterne.

I de øvrige Indlemmelsessager, hvor § 5 ikke er kommet til udtrykkelig Anvendelse, har der været gjort Brug af Bestemmelserne i Lovens §§ 2 og 3. Herved bemærkes, at § 3 aabner Adgang til at paabyde Indlemmelser i en Købstad mod dennes Ønske, nemlig naar Andragende fremkommer fra Sogneraad eller Landdistriktsraad i Forbindelse med en af de i Paragraffen nævnte Grupper i Omraadet; saaledes var Forholdene i Virkeligheden at opfatte ved Indlemmelsen i Næstved af St. Mortens Landdistrikt, hvor den kommunale Økonomi var saa vanskeligt stillet, at Landdistriktet neppe kunde føres videre som selvstændig Kommune.

Kragh.

Topsøe.